

Byla C-510/08

Vera Mattner

prieš

Finanzamt Velbert

(Finanzgericht Düsseldorf prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Laisvas kapitalo judėjimas – EB 56 ir EB 58 straipsniai – Dovanojamo turto mokesčiai – Sklypas su pastatu – Teisė neapmokestinamųjų suma nuo apmokestinamosios vertės – Skirtingas požiūris rezidentų ir ne rezidentų“

Sprendimo santrauka

Laisvas kapitalo judėjimas – Apribojimai – Dovanojamo turto mokesčiai

(EB 56 ir EB 58 straipsniai)

EB 56 straipsnio ir EB 58 straipsnio nuostatos aiškinamos kaip draudžiančios tokias valstybės narės reglamentavimą, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį, kalbant apie dovanojamo turto mokesčio apskaičiavimą, numatyta, kad neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo bazės šios valstybės narės teritorijoje esančio nekilnojamojo turto objekto dovanojimo atveju, jeigu dovanojimo sandorio vykdymo momentu dovanotojas ir apdovanotasis turi nuolatinį gyvenamąjį vietą kitoje valstybėje narėje, yra mažesnė nei neapmokestinamoji suma, kuri būtų taikoma, jeigu bent vienas jų tuo pačiu metu būtų turėjęs nuolatinį gyvenamąjį vietą pirmoje valstybėje narėje.

Kadangi pagal šį nacionalinį reglamentavimą neapmokestinamos sumos atitinkamo nekilnojamojo turto apmokestinimo bazei taikymas priklauso nuo dovanotojo ar apdovanotojo nuolatinės gyvenamosios vietos dovanojimo sandorio vykdymo momentu, dovanojimui tarp ne rezidentų tenkanti didesnė mokesčių našta yra laisvo kapitalo judėjimo apribojimas.

Toks skirtingas vertinimas negali būti pateisinamas tuo, kad jis susijęs su objektyviai skirtingomis situacijomis. Jeigu pagal nacionalinį reglamentavimą dovanojimo būdu gyto ir atitinkamoje valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto apmokestinimo tikslais vienodai traktuojami, viena vertus, tokio turto objektas iš dovanotojo ne rezidento gijį apdovanotieji ne rezidentai ir, kita vertus, tokio turto objektas iš dovanotojo rezidento gijį apdovanotieji ne rezidentai arba rezidentai bei tokio turto objektas iš dovanotojo ne rezidento gijį apdovanotieji rezidentai, to paties apmokestinimo atveju pagal šį reglamentavimą, nepažeidžiant Sąjungos teisės reikalavimų, negalima tvirtinti skirtingo požiūrio į šiuos apdovanotuosius, kiek tai susiję su neapmokestinamosios sumos taikymu šio nekilnojamojo turto objekto apmokestinimo bazei. Dovanojamo turto mokesčio surinkimo taisyklė ir sąlygų požiūriu tarp šių kategorijų nėra jokio objektyvaus situacijų skirtumo, galinčio pateisinti skirtingą vertinimą.

Be to, siekdama pateisinti savo teisės aktuose nustatytą laisvo kapitalo judėjimo apribojimą, valstybė narė, kurioje yra dovanojamas nekilnojamojo turto objektas, negali remtis nuo jos valios nepriklausančia apdovanotojo galimybe pasinaudoti kitos valstybės narės, kaip antai ta, kurioje dovanojimo momentu nuolat gyvena dovanotojas ir apdovanotasis, pripažįstama panašia neapmokestinamąja suma, kuri visiškai arba iš dalies galėtų kompensuoti nuostolius,

apdovanotojo patirtus dėl mažesnės neapmokestinamosios sumos taikymo apskaičiuojant pirmoje valstybėje narėje mokėtiną dovanojamo turto mokestį. Tai juo labiau pasakytina tuo atveju, jei valstybė narė, kurioje nuolat gyvena dovanotojas ir apdovanotasis, taiko mažesnę neapmokestinamąją sumą nei valstybė narė, kurios teritorijoje yra dovanojamas nekilnojamojo turto objektas, arba nustato didesnę šio objekto vertę nei pastaroji valstybė.

Be to, galimas paveldimam turtui taikomų mokesčių teisės nuostatų apėjimas, sudarant kelis lygiagrečius dovanojimo sandorius arba perleidžiant visą tam tikro asmens turtą keliais per tam tikrą laiką paeiliui vykdomais dovanojimo sandoriais, negali pateisinti neapmokestinamosios sumos, taikomos apmokestinimo bazei, sumažinimo, jeigu tokia galimybė pasirodo esanti vien hipotetinė. Kiek tai susiję su galimais vėlesniais dovanojimais, nors valstybė narė, kurios teritorijoje yra dovanojimo sandorio dalykų sudarantis nekilnojamojo turto objektas, iš tiesų turi teisę užtikrinti, kad paveldėjimui galiojančios apmokestinimo taisyklės nebūtų apeinamos suskaidytais dovanojimais tarp tų pačių asmenų, įstatymų apėjimo rizika, kiek tai susiję su dovanojimo sandoriais tarp šioje valstybėje narėje nuolat negyvenančių asmenų, egzistuoja lygiai taip pat, kaip ir dovanojimo sandorių, kuriuose dalyvauja bent vienas rezidentas, atveju. Todėl, siekiant užkirsti kelią tokiems suskaidytiems dovanojimams, dovanojimo sandorių, kuriuose dalyvauja rezidentas, atveju nacionaliniuose teisės aktuose numatytus ne sumažintos neapmokestinamosios sumos taikymą, o vien tai, kad tokiems dovanojimams tvirtinta viso dydžio neapmokestinamoji suma apmokestinimo bazei, gautai susumavus atitinkamą dovanojimo sandorių vertę, taikoma tik vieną kartą, sumažintos neapmokestinamosios sumos taikymas, kai dovanojimo sandoris vykdomas tarp ne rezidentų, negali būti laikomas tinkama priemone šiais teisės aktais siekiamam tikslui užkirsti kelią įstatymų apėjimui gyvendinti.

Nagrinėjami teisės aktai negali būti pateisinti ir būtų išsaugoti nacionalinės mokesčių sistemos vientisumą, nes mokestiną naudą, atsirandanti valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra dovanojamas nekilnojamojo turto objektas, dėl visos neapmokestinamosios sumos taikymo apmokestinimo bazei, jeigu dovanojimo sandoryje dalyvauja bent vienas šios valstybės rezidentas, šioje valstybėje nėra kompensuojama jokių konkrečių apmokestinimu dovanojamo turto mokesčių.

(žr. 28, 35, 38, 42, 44, 46, 48–51, 54–56 punktus ir rezoliucinę dalį)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

2010 m. balandžio 22 d.(*)

„Laisvas kapitalo judėjimas – EB 56 ir EB 58 straipsniai – Dovanojamo turto mokesčiai – Sklypas su pastatu – Teisė neapmokestinamąją sumą nuo apmokestinamosios vertės – Skirtingas požiūris į rezidentus ir ne rezidentus“

Byloje C-510/08

dėl *Finanzgericht Düsseldorf* (Vokietija) 2008 m. lapkričio 14 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2008 m. lapkričio 24 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinę

sprendim? byloje

Vera Mattner

prieš

Finanzamt Velbert,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kur? sudaro kolegijos pirmininkas J. N. Cunha Rodrigues, teis?jai P. Lindh, A. Rosas, U. L?hmus ir A. Ó Caoimh (praneš?jas),

generalinis advokatas P. Mengozzi,

pos?džio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelg?s ? rašytin? proceso dal? ir ?vykus 2010 m. vasario 11 d. pos?džiui,

išnagrin?j?s pastabas, pateiktas:

- *Finanzamt Velbert*, atstovaujamos F.?D. Rilinger ir G. Köhler,
- Vokietijos vyriausyb?s, atstovaujamos M. Lumma ir C. Blaschke,
- Europos Bendrij? Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir W. Mölls,

atsižvelg?s ? sprendim?, priimt? susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrin?ti byl? be išvados,

priima š?

Sprendim?

1 Prašymas priimti prejudicin? sprendim? pateiktas d?l EB 39, EB 43, EB 56 ir EB 58 straipsni?, atitinkamai susijusi? su laisvu darbuotoj? jud?jimu, ?sisteigimo laisve bei laisvu kapitalo jud?jimu, išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrin?jant byl? tarp V. Mattner ir *Finanzamt Velbert* (Felberto mokes?i? inspekcija; toliau – *Finanzamt*) d?l dovanojamo turto mokes?io, mok?tino už Vokietijoje esan?io užstatyto žem?s sklypo dovanojim?, apskai?iavimo.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

3 Pagal 1988 m. birželio 24 d. Tarybos direktyvos 88/361/EEB d?l Sutarties 67 straipsnio [kuris buvo panaikintas Amsterdamo sutartimi] ?gyvendinimo (OL L 178, 1988, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 10 sk., 1 t., p. 10) 1 straipsn?:

„1. Nepažeisdamos toliau pateikiam? nuostat?, valstyb?s nar?s panaikina kapitalo jud?jim? tarp asmen?, gyvenan?i? valstyb?se nar?se, apribojimus. Šios direktyvos taikymui palengvinti kapitalo jud?jimui skirstomi pagal I priede pateikt? nomenklatr?.

2. Pervedimai, susij? su kapitalo jud?jimais, atliekami tomis pa?iomis valiut? keitimo kurso

s?lygomis kaip ir su einamaisiais sandoriais susij? mok?jimais.“

4 Tarp Direktyvos 88/361 I priede išvardyt? kapitalo jud?jimo atvej? šio priedo XI skyriuje fig?ruoja asmeninio kapitalo jud?jimais, kurie, be kita ko, apima dovanas ir labdar?.

Nacionalin?s teis?s aktai

5 Tuo metu, kai vyko pagrindin?s bylos aplinkyb?s, taikytinos redakcijos Paveldimo ir dovanojamo turto mokes?io ?statyme (1997 m. vasario 27 d. paskelbtos redakcijos *Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz (BGBl. 1997 m., I dalis, p. 378)*, pastar?j? kart? iš dalies pakeisto 2007 m. spalio 10 d. ?statymu (*BGBl. 2007 m., I dalis, p. 2332*)), ?tvirtintos tokios nuostatos:

„1 straipsnis: Apmokestinamieji sandoriai

1. Paveldimo (dovanojamo) turto mokes?iu apmokestinami:

1) ?gijimas mirties atveju;

2) dovanojimo sandoriai tarp gyv? asmen?;

3) <...>

2. Jeigu nenustatyta kitaip, šio ?statymo nuostatos d?l ?gijimo mirties atveju taikomos ir dovanojimo sandoriams <...>.

2 straipsnis: Asmenin? mokestin? pareiga

1. Pareiga mok?ti mokest? taikoma:

1) 1 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose numatytais atvejais – visam ?gyjamam turtui, kai palik?jas mirties dien?, dovanotojas dovanojimo sandorio ?vykdymo momentu arba ?gij?jas prievol?s mok?ti mokest? atsiradimo momentu yra rezidentai.

Rezidentais laikomi:

a) fiziniai asmenys, turintys nuolatin? ar ?prast? gyvenam?j? viet? nacionalin?je teritorijoje,

b) Vokietijos pilie?iai, ne ilgiau kaip penkerius metus nuolat gyven? užsienyje, netur?dami gyvenamosios vietos nacionalin?je teritorijoje.

<...>

3) visais kitais atvejais – ?gyjamam turtui, kur? sudaro nacionalin?je teritorijoje esantis turtas pagal [Vertinimo ?statymo (*Bewertungsgesetz*)] 121 straipsn?.

<...>

14 straipsnis: Atsižvelgimas ? ankstesnius ?gijimus

Keli? per dešimt met? to paties asmens ?gyt? turto objekt? vert? skai?iuojama pridedant prie pastarojo ?gyto turto objekto vert?s ankstesn? ankstesni? ?gijim? vert?. Iš visai sumai tenkan?io mokes?io atimamas mokestis, kuris b?t? tek?s ankstesniems ?gijimams pagal asmenin? ?gij?jo pad?t? ir remiantis paskutinio ?gijimo momentu galiojusiomis teis?s nuostatomis. Vietoj mokes?io pagal antr? sakin? išskai?iuojamas faktiškai už ? skai?iavimus ?trauktus ankstesnius turto

įgyjimus mokėtinas mokestis, jeigu jis didesnis. <...>

15 straipsnis: Mokestinės kategorijos

1. Remiantis asmeniniu įgyjimo santykiu su paveldėtoju ar dovanotoju, skiriamos tokios mokestinės kategorijos:

Iš jo mokestinė kategorija:

1) <...>

2) vaikai ir įvaikiai <...>.

<...>

16 straipsnis: Neapmokestinamos sumos

1. 2 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatytais atvejais neapmokestinamas:

1) <...>

2) vaikų I-osios mokestinės kategorijos 2 punkto prasme <...> įgyjamas 205 000 eurų vertės turtas <...>.

2. 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte numatytais atvejais 1 dalyje numatyta neapmokestinamoji suma pakeičiama 1 100 eurų neapmokestinamąja suma.

<...>

19 straipsnis: Mokesčio tarifai

1. Paveldimo turto mokestis apskaičiuojamas taikant tokius tarifus:

įgyto apmokestinamojo turto vertė

I-osios mokestinės kategorijos tarifas (proc.)

iki 52 000 eurų imtinai	7
-------------------------	---

iki 256 000 eurų imtinai	11
--------------------------	----

<...>.“

6 1991 m. vasario 1 d. paskelbtos redakcijos Vertinimo įstatymo (BGBl. 1991 m., I dalis, p. 230), pastarąjį kartą iš dalies pakeisto 2006 m. gruodžio 13 d. įstatymu (BGBl. 2006 m., I dalis, p. 2378), 121 straipsnyje „Nacionalinėje teritorijoje esantis turtas“ nustatyta:

„Nacionalinėje teritorijoje esančiam turtui priskiriamas:

<...>

2) nacionalinėje teritorijoje esantis nekilnojamasis turtas;

<...>“

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

7 2007 m. geguž?s 23 d. notariškai patvirtinta sutartimi V. Mattner, 35 metus Nyderlanduose gyvenanti Vokietijos piliet?, dovanojimo b?du ?gijo iš savo motinos, taip pat Vokietijos piliet?s, 50 met? gyvenan?ios Nyderlanduose, Diuseldofe (Vokietija) esant? 255 000 eur? vert?s užstatyt? žem?s sklyp?.

8 2008 m. sausio 24 d. pranešimu apie mok?tinus mokes?ius *Finanzamt* pareikalavo V. Mattner už dovanojim? jos naudai sumok?ti 27 929 eurus dovanojamo turto mokes?io. Ši suma buvo gauta atskai?ius nuo turto vert?s 1 100 eur? neapmokestinam?j? sum? ir pritaikius taip gautai apmokestinimo bazei 11 % tarif?.

9 2008 m. geguž?s 23 d. sprendimu *Finanzamt* atmet? V. Mattner skund? d?l šio pranešimo apie mok?tinus mokes?ius.

10 V. Mattner pateik? skund? *Finanzgericht Düsseldorf* prašydama atsižvelgti ? 205 000 eur? nepamokestinam?j? sum?, kuri numatyta dovanojant vaikams, kai dovanotojas ar ?gij?jas dovanojimo momentu turi gyvenam?j? viet? nacionalin?je teritorijoje.

11 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas mano, kad Paveldimo ir dovanojamo turto mokes?io ?statymo 16 straipsnio 2 dalis riboja kapitalo jud?jim?, kadangi neapmokestinamosios sumos dydis priklauso nuo dovanotojo arba apdovanotojo gyvenamosios vietos. Pavyzdžiui, jo nagrin?jamoje byloje, jeigu V. Mattner arba jos motina b?t? tur?jusios gyvenam?j? viet? Vokietijoje, V. Mattner b?t? gal?jusi pretenduoti ? 205 000 eur? neapmokestinam?j? sum?, numatyt? aptariamojo 16 straipsnio 1 dalies 2 punkte, d?l ko apmokestinimo baz? b?t? sumaž?jusi iki vos 50 000 eur? ir reikalaujamas mokestis, turint omenyje pagal Paveldimo ir dovanojamo turto mokes?io ?statymo 19 straipsnio 1 dal? taikom? 7 % tarif?, sudaryt? ne 27 929 eurus, o 3 500 eur?.

12 Šis teismas abejoja, kad toks kapitalo jud?jimo apribojimas pateisinamas, nes, jo nuomone, Vokietijoje neribotai apmokestinamo asmens, kuriam neatlygintinai perleidžiamas Vokietijos teritorijoje esantis žem?s sklypas, ir šioje valstyb?je nar?je ribotai apmokestinamo asmens, kuriam taip pat neatlygintinai perleidžiamas toks pats sklypas, situacijos objektyviai panašios.

13 Šiuo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas pažymi, jog 2005 m. rugs?jo 21 d. sprendimu *Bundesfinanzhof* (Federalinis finans? teismas) iš ties? nusprend?, jog apskritai tarp neribotai ir ribotai paveldimo turto mokes?iu apmokestinam?j? asmen? yra toki? dideli? skirtum?, kad nacionalinis ?statym? leid?jas neprivalo vienodai vertinti ši? dviej? apmokestinam?j? asmen? kategorij?, pripažindamas joms teis? ? asmeniškai taikomas neapmokestinam?sias sumas. Pirmieji asmenys apmokestinami paveldimo turto mokes?iu nuo viso perleisto turto, o antr?j? asmen? mokestin? pareiga apsiriboja „nacionalin?je teritorijoje esan?iu turtu“, kaip jis apibr?žtas Vertinimo ?statymo 121 straipsnyje. Taigi apmokestinimo baz?, nuo kurios skai?iuojama nepamokestinamoji suma, iš principo labai skiriasi pagal tai, ar mokestin? pareiga ribota, ar neribota.

14 Vis d?lto prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas abejoja, ar tokie argumentai gali b?ti taikomi dovanojamo turto mokes?iui, nes tokiais atvejais apmokestinami vien laisva valia perleidžiami turto objektai, ir tod?l apmokestinimo baz? nesiskiria pagal tai, ar apmokestinamieji asmenys apmokestinami neribotai, ar ribotai. Šis teismas mano, jog skirtingas poži?ris ? apmokestinamuosius asmenis, atsižvelgiant ? tai, ar jie apmokestinami neribotai, ar ribotai, neatrodo galintis b?ti pateisintas koku nors privalomu bendrojo intereso sumetimu.

15 Be to, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui kyla klausimas, ar Paveldimo ir dovanojamo turto mokes?io ?statymo 16 straipsnio 2 dalis yra suderinama su EB 39 ir EB 43 straipsniais, nes mokes?i? teis?s akt? dovanojimo srityje pasekm?s priklauso aplinkyb?ms, ? kurias valstyb?s nar?s pilietis gali atsižvelgti spr?sdamas, ar pasinaudoti EB sutartimi jam pripaž?stama laisve.

16 Šiomis aplinkyb?mis *Finanzgericht Düsseldorf* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tok? prejudicin? klausim?:

„Ar EB 39 ir EB 43 straipsniai bei EB 56 straipsnis kartu su EB 58 straipsniu turi b?ti aiškinami taip, kad jie draudžia nacionalin? valstyb?s nar?s dovanojamo turto mokes?io reglamentavim?, pagal kur? ne rezidentui dovanojimo b?du ?gyjant nacionalin?je teritorijoje esant? žem?s sklyp? iš ne rezidento nustatyta tik 1 100 eur? neapmokestinamoji suma, o dovanojant t? pat? žem?s sklyp? b?t? nustatyta 205 000 eur? neapmokestinamoji suma, jeigu dovanotojas ar apdovanotasis dovanojimo sandorio ?vykdymo momentu tur?t? savo gyvenam?j? viet? šioje valstyb?je nar?je?“

D?I prejudicinio klausimo

17 Savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar EB 39, EB 43, EB 56 ir EB 58 straipsniai aiškinantini kaip draudžiantys tok? valstyb?s nar?s reglamentavim?, koks nagrin?jamas pagrindin?je byloje, pagal kur?, kalbant apie dovanojamo turto mokes?io apskai?iavim?, numatyta, kad neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo baz?s šios valstyb?s teritorijoje esan?io nekilnojamojo turto objekto dovanojimo atveju, jeigu dovanojimo sandorio ?vykdymo momentu dovanotojas ir apdovanotasis turi nuolatin? gyvenam?j? viet? kitoje valstyb?je nar?je, yra mažesn? nei neapmokestinamoji suma, kuri b?t? buvusi taikoma, jeigu bent vienas j? tuo pa?iu metu b?t? tur?j?s gyvenam?j? viet? pirmoje valstyb?je nar?je.

18 Pagal nusistov?jusi? Teisingumo Teismo praktik? EB 56 straipsnio 1 dalis draudžia visus kapitalo jud?jimo tarp valstybi? nari? apribojimus (2008 m. rugs?jo 11 d. Sprendimo *Eckelkamp ir kt.*, C?11/07, Rink. p. I?6845, 37 punktas; 2008 m. rugs?jo 11 d. Sprendimo *Arens-Sikken*, C?43/07, Rink. p. I?6887, 28 punktas ir 2009 m. vasario 12 d. Sprendimo *Block*, C?67/08, Rink. p. I?883, 18 punktas).

19 Kadangi EB sutartis neapibr?žia „kapitalo jud?jimo“ s?vokos EB 56 straipsnio 1 dalies prasme, Teisingumo Teismas anks?iau yra pripažin?s, kad prie Direktyvos 88/361, nors ji buvo priimta remiantis EEB sutarties 69 straipsniu ir 70 straipsnio 1 dalimi (v?liau – EB 69 straipsnis ir 70 straipsnio 1 dalis; straipsniai panaikinti Amsterdamo sutartimi), prid?ta nomenklat?ra naudotina kaip gair?s, atsižvelgiant ? tai, kad joje, kaip nurodyta šio priedo ?žangoje, pateikiamas s?rašas n?ra išsamus (žr., be kita ko, 2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *van Hilten?van der Heijden*, C?513/03, Rink. p. I?1957, 39 punkt? ir min?t? sprendim? *Eckelkamp ir kt.* 38 punkt?, *Arens-Sikken* 29 punkt? bei *Block* 19 punkt?). Pažym?tina, kad dovanos ir labdara nurodyti Direktyvos 88/361 I priedo XI skyriuje „Asmeninio kapitalo jud?jimai“ (2009 m. sausio 27 d. Sprendimo *Persche*, C?318/07, Rink. p. I?359, 24 punktas).

20 Todėl, kaip ir už palikimą, kuris yra mirusio asmens turto perleidimas vienam ar keliems asmenims ir kuriam taip pat taikomas tas pats I priedo skyrius, mokamam mokesčiui (žr., be kita ko, 2008 m. sausio 17 d. Sprendimo *Jäger*, C-256/06, Rink. p. I-123, 25 punktų; minėtų sprendimų *Eckelkamp ir kt.* 39 punktų, *Arens-Sikken* 30 punktų, *Block* 20 punktų ir 2009 m. spalio 15 d. Sprendimo *Busley ir Cibrian Fernandez*, C-35/08, Rink. p. I-0000, 18 punktų), dovanų pinigais, nekilnojamuoju ar kilnojamuoju turtu mokestiniam vertinimui taikomos Sutarties nuostatos dėl kapitalo judėjimo, išskyrus tuos atvejus, kai nagrinėjami sandoriai apsiriboja viena valstybe nare (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Persche* 27 punktų).

21 Situacija, kai Nyderlanduose gyvenantis asmuo dovanoja kitam toje pačioje valstybėje narėje gyvenančiam asmeniui Vokietijoje esantį žemės sklypą, negali būti laikoma visiškai vidaus situacija.

22 Todėl pagrindinėje byloje nagrinjamas dovanojimas yra kapitalo judėjimui EB 56 straipsnio 1 dalies prasme priskirtinas sandoris.

23 Šiomis aplinkybėmis, kadangi prašyme priimti prejudicinį sprendimą nėra jokių duomenų, dėl kurių pagrindinė bylų būtų galima susieti su darbuotojų judėjimo ar steigimo laisvėmis, nėra reikalo nagrinėti EB 39 ir EB 43 straipsnių taikymo klausimo (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Busley ir Cibrian Fernandez* 19 punktų).

24 Todėl pirmiausia reikia išnagrinėti, ar, kaip tvirtina tiek V. Mattner pagrindinėje byloje, tiek Europos Bendrųjų Komisija savo rašytinėse pastabose Teisingumo Teismui, toks nacionalinis reglamentavimas, koks nagrinjamas pagrindinėje byloje, yra kapitalo judėjimo apribojimas.

25 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo praktikos palikimo klausimais išplaukia, kad nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias nustatoma nekilnojamojo turto vertė apskaičiuojant mokesčio, mokėtino gyjant nekilnojamąjį turtą dovanojimo būdu, sumą, gali ne tik atgrasyti nuo atitinkamoje valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto pirkimo, bet ir sumažinti kitos neguminėto turto buvimo valstybės narės rezidento dovanojimo vertę (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Jäger* 30 punktų, *Eckelkamp ir kt.* 43 punktų ir *Arens-Sikken* 36 punktų).

26 Be to, kiek tai susiję su dovanojimu, iš tos pačios teismo praktikos matyti, kad pagal EB 56 straipsnio 1 dalį draudžiamomis priemonėmis, kurios sudaro kapitalo judėjimo apribojimus, laikomos tos, kurios sumažina kitos valstybės narės nei ta, kur yra turtas ir kuri apmokestina dovanojimą, rezidento gaunamos dovanos vertę (pagal analogiją žr. minėto sprendimo *van Hilten-van der Heijden* 44 punktų, *Jäger* 31 punktų, *Eckelkamp ir kt.* 44 punktų, *Arens-Sikken* 37 punktų ir *Block* 24 punktų).

27 Šiuo atveju tokios nacionalinės nuostatos, kokios nagrinjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias dovanai, kurių sudaro Vokietijos Federacinės Respublikos teritorijoje esantis nekilnojamasis turtas, jeigu dovanotojas ir apdovanotasis gyvena kitoje valstybėje narėje, galioja mažesnė neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo bazės nei ta, kuri būtų buvusi pritaikyta, jeigu vienas šių asmenų būtų gyvenęs Vokietijos teritorijoje, dėl ko pirmoji dovanojimo sandorį kategorija apmokestinama didesniu dovanojamo turto mokesčiu nei taikomas antros dovanojimo sandorį kategorijos atveju, riboja kapitalo judėjimą, sumažindamos dovanos, kuri eina šis turto objektas, vertę (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Eckelkamp ir kt.* 45 punktų).

28 Kadangi pagal šias nuostatas neapmokestinamos sumos atitinkamo nekilnojamojo turto apmokestinimo bazei taikymas priklauso nuo dovanotojo ar apdovanotojo gyvenamosios vietos dovanojimo sandorio vykdymo momentu, dovanojimui tarp ne rezidentų tenkanti didesnė mokesčių našta yra laisvo kapitalo judėjimo apribojimas (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Eckelkamp ir kt.*

46 punkt?).

29 Toliau reikia patikrinti, ar konstatuotas laisvo kapitalo judėjimo apribojimas gali būti pateisintas, atsižvelgiant į Sutarties nuostatas.

30 *Finanzamt* ir Vokietijos vyriausybė iš esmės tvirtina, kad dovanojimas tarp rezidentais nesanantis dovanotojo ir apdovanotojo ir dovanojimas dalyvaujant rezidentui, ar jis būtų dovanotojas, ar apdovanotasis, yra objektyviai skirtingos situacijos. Pirmoje situacijoje dovanotojui tenka Vokietijoje ribota mokesčių pareiga, apimanti vien šioje valstybėje narėje esančius turto objektus, o antroje situacijoje jam šioje valstybėje narėje taikoma neribota mokesčių pareiga, tenkanti visam perleidžiamam turtui, neatsižvelgiant į jo buvimo vietą. Jų teigimu, remiantis 1995 m. vasario 14 d. Sprendimu *Schumacker* (C-279/93, Rink. p. I-2225), toks skirtingas vertinimas nėra diskriminacija EB 56 ir EB 58 straipsnių prasme, nes iš principo būtų valstybė narė, kurios teritorijoje atsiranda neribota mokesčių pareiga, turi vertinti visų asmeninių apmokestinamojo asmens situaciją.

31 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad remiantis EB 58 straipsnio 1 dalies a punktu EB 56 straipsnis „nepažeidžia valstybių narių teisės <...> taikyti atitinkamas savo mokesčių įstatymų nuostatas, pagal kurias skiriami mokesčių mokėtojai dėl jų skirtingos padėties gyvenamosios vietos arba kapitalo investavimo vietos atžvilgiu“.

32 Ši EB 58 straipsnio nuostata, kaip nukrypstanti nuo pagrindinio laisvo kapitalo judėjimo principo, turi būti aiškinama siaurai. Todėl ji negali būti aiškinama taip, kad kiekvienas mokesčių teisės aktas, kuriame daromi skirtumai tarp mokesčių mokėtojų dėl jų gyvenamosios vietos arba dėl valstybės narės, kur jie investuoja savo kapitalą, automatiškai yra suderinamas su Sutartimi (žr. minėtų sprendimų *Jäger* 40 punktą, *Eckelkamp* ir kt. 57 punktą ir *Arens-Sikken* 51 punktą).

33 EB 58 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytą nukrypti leidžiančią nuostatą savo ruožtu riboja to paties straipsnio 3 dalis, kurioje numatyta, kad 1 dalyje nurodytos nacionalinės teisės nuostatos „neturi sudaryti laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų, kaip nustatyta 56 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar paslėpto apribojimo“.

34 Taigi reikia atskirti nevienodą vertinimą, leidžiamą pagal EB 58 straipsnio 1 dalies a punktą, ir to paties straipsnio 3 dalyje draudžiamą savavališką diskriminaciją. Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog tam, kad toks nacionalinis mokesčių reglamentavimas, kaip antai nagrinjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį apskaičiuojant dovanojamo turto mokestį, kiek tai susiję su neapmokestinamąja suma nuo atitinkamoje valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto objekto apmokestinimo bazės, daromas skirtumas, atsižvelgiant į tai, ar nuolatinis dovanotojo arba apdovanotojo gyvenamoji vieta yra šioje valstybėje narėje, ar abu jie turi nuolatinį gyvenamąjį vietą kitoje valstybėje narėje, galėtų būti laikomas suderinamu su Sutarties nuostatomis dėl laisvo kapitalo judėjimo, būtina, kad nevienodas vertinimas būtų susijęs su objektyviai nepanašiomis situacijomis arba kad jis būtų pateisinamas privalomu bendrojo intereso sumetimais. Be to, kad būtų pateisinamas, skirtingas šių dviejų dovanojimo kategorijų vertinimas neturi viršyti to, kas reikalinga nagrinjamam reglamentavimui siekiamam tikslui įgyvendinti (žr. 2004 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Manninen*, C-319/02, Rink. p. I-7477, 29 punktą; minėtų sprendimų *Eckelkamp* ir kt. 58 ir 59 punktus ir *Arens-Sikken* 52 ir 53 punktus).

35 Šiuo klausimu konstatuotina, kad, priešingai nei teigia *Finanzamt* ir Vokietijos vyriausybė, šis skirtingas vertinimas negali būti pateisinamas tuo, jog jis susijęs su objektyviai skirtingomis situacijomis.

36 Iš Teisingumo Teismui pateiktos medžiagos matyti, kad dovanojamo turto mokestis Vokietijoje esančiam nekilnojamajam turtui taikant Paveldimo ir dovanojamo turto mokesčio

statym? apskaičiuojamas atsižvelgiant ir ? šio nekilnojamojo turto vert?, ir ? galimus šeiminius ryšius tarp dovanotojo ir apdovanotojo. Vis dėlto nei vienas, nei kitas ši? kriterij? nepriklauso nuo dovanotojo ar apdovanotojo nuolatin?s gyvenamosios vietos. Todėl, kalbant apie dovanojamo turto mokes?io, mok?tino už Vokietijoje esant? ir dovanojam? nekilnojamojo turto objekt?, dyd?, negalima konstatuoti jokio objektyvaus nevienod? mokestin? vertinim? pateisinan?io skirtumo atitinkamai tarp asmen?, iš kuri? n? vienas neturi nuolatin?s gyvenamosios vietos šioje valstyb?je nar?je, situacijos ir situacijos, kai bent vieno iš ši? asmen? nuolatin? gyvenamoji vieta yra šioje valstyb?je. Taigi V. Mattner situacija panaši ? bet kokio apdovanotojo situacij?, kuris dovanojimo b?du ?gyja Vokietijoje esant? nekilnojamojo turto objekt? iš Vokietijos teritorijoje gyvenan?io asmens, su kuriuo j? sieja šeimini? ryšys, bei ? šioje teritorijoje gyvenan?io apdovanotojo situacij?, ?gyjan?io tokiu b?du tok? objekt? iš asmens, kuris šioje valstyb?je negyvena (šiuo klausimu žr. min?t? sprendim? *Jäger* 44 punkt?, *Eckelkamp ir kt.* 61 punkt? ir *Arens-Sikken* 55 punkt?).

37 Iš principo pagal Vokietijos teis?s aktus ir apdovanotasis dovanojimo sandorio tarp ne rezident? atveju, ir apdovanotasis dovanojimo sandoryje, kuriame dalyvauja bent vienas rezidentas, dovanojamo turto mokes?io už Vokietijoje esan?ius nekilnojamojo turto objektus surinkimo tikslais traktuojami kaip apmokestinamieji asmenys. Pagal šiuos teis?s aktus dovanojimas tarp ne rezident? ir dovanojimas dalyvaujant bent vienam rezidentui dovanojamo turto mokes?io už Vokietijoje esan?ius nekilnojamojo turto objektus apskai?iavimo tikslais skirtingai traktuojami, tik kiek tai susij? su neapmokestinam?ja suma nuo apmokestinimo baz?s. Ta?iau mokestin? kategorija bei mokes?io tarifas, numatyti Paveldimo ir dovanojamo turto mokes?io ?statymo 15 ir 19 straipsniuose, abiej? dovanojimo kategorij? atveju nustatomi pagal tas pa?ias taisykles (pagal analogij? žr. min?t? sprendim? *Eckelkamp ir kt.* 62 punkt? ir *Arens-Sikken* 56 punkt?).

38 Jeigu pagal nacionalin? reglamentavim? dovanojimo b?du ?gyto ir atitinkamoje valstyb?je nar?je esan?io nekilnojamojo turto apmokestinimo tikslais vienodai traktuojami, viena vertus, tok? turto objekt? iš dovanotojo ne rezidento ?gij? apdovanotieji ne rezidentai ir, kita vertus, tok? turto objekt? iš dovanotojo rezidento ?gij? apdovanotieji ne rezidentai arba rezidentai bei tok? turto objekt? iš dovanotojo ne rezidento ?gij? apdovanotieji rezidentai, to paties apmokestinimo kontekste šiame reglamentavime, nepažeidžiant S?jungos teis?s reikalavim?, negalima ?tvirtinti skirtingo poži?rio ? šiuos apdovanotuosius, kiek tai susij? su neapmokestinamosios sumos taikymu šio nekilnojamojo turto objekto apmokestinimo bazei. Vienodai, išskyrus apdovanotojui nauding? neapmokestinam?j? sum?, traktuodamas dovanojimus ši? dviej? asmen? kategorij? naudai, nacionalinis ?statym? leid?jas pripažino, kad dovanojamo turto mokes?io surinkimo taisykli? ir s?lyg? poži?riu tarp ši? kategorij? n?ra jokio objektyvaus situacij? skirtumo, galin?io pateisinti skirting? vertinim? (pagal analogij? žr. min?t? sprendim? *Eckelkamp ir kt.* 63 punkt? ir *Arens-Sikken* 57 punkt?).

39 Galiausiai reikia išnagrin?ti, ar kapitalo jud?jimo apribojimai dėl tokio reglamentavimo, koks nagrin?jamas pagrindin?je byloje, gali b?ti objektyviai pateisinti kuriuo nors privalomu bendrojo intereso sumetimu.

40 Pirmiausia *Finanzamt* teigia, kad jeigu tokiu atveju, koks nagrin?jamas pagrindin?je byloje, Paveldimo ir dovanojamo turto mokes?io ?statyme b?t? numatyta vienoda neapmokestinamoji suma dovanojimo sandoriams tarp ne rezident? ir tokiems sandoriams, kuriuose dalyvauja rezidentas, V. Mattner, pasinaudodama tokiomis pa?iomis mokes?i? lengvatomis gyvenamosios vietos valstyb?je nar?je, kur ji apmokestinama neribotai, gal?t? gauti naudos iš neapmokestinam?j? sum? kumuliacijos.

41 Šiuo klausimu reikia priminti, kad praktikoje dėl laisvo kapitalo jud?jimo ir paveldimo turto mokes?io Teisingumo Teismas jau yra pažym?j?s, jog iš pilie?io negalima atimti galimyb?s remtis

Sutarties nuostatomis tuo pagrindu, jog kitoje nei gyvenamosios vietos valstybėje narėje jis naudojasi pagal galiojančias teisės normas teisėtai suteikiamomis mokesčių lengvatomis (2003 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Barbier*, C-364/01, Rink. p. I-15013, 71 punktas ir minėto Sprendimo *Eckelkamp ir kt.* 66 punktas).

42 Siekdama pateisinti savo reglamentavime nustatyto laisvo kapitalo judėjimo apribojimą, valstybė narė, kurioje yra dovanojamas nekilnojamojo turto objektas, bet kuriuo atveju negali remtis nuo jos valios nepriklausančia apdovanojojo galimybe pasinaudoti kitos valstybės narės, kaip antai ta, kurioje dovanojimo momentu nuolat gyvena dovanojojas ir apdovanojasis, pripažįstama panašia neapmokestinamąja suma, kuri visiškai arba iš dalies galėtų kompensuoti nuostolius, apdovanojojo patirtus dėl mažesnės neapmokestinamosios sumos taikymo apskaičiuojant pirmoje valstybėje narėje mokėtiną dovanojamo turto mokestį (pagal analogiją žr. minėtą sprendimą *Eckelkamp ir kt.* 68 punktą ir *Arens-Sikken* 65 punktą).

43 Siekdama išvengti pagal Sutartį, be kita ko, pagal laisvo kapitalo judėjimo nuostatas, jai tenkančią sąsipareigojimą, valstybė narė negali remtis tuo, kad egzistuoja lengvata, kuri vienašališkai suteikia kita valstybė narė, šiuo atveju – valstybė narė, kurioje nuolat gyvena dovanojojas ir apdovanojasis (žr. minėtą sprendimą *Eckelkamp ir kt.* 69 punktą ir *Arens-Sikken* 66 punktą).

44 Tai juo labiau pasakytina tuo atveju, jei, kaip per posėdį tvirtino Vokietijos vyriausybė, valstybė narė, kurioje nuolat gyvena dovanojojas ir apdovanojasis, taiko mažesnę neapmokestinamąją sumą nei valstybė narė, kurios teritorijoje yra dovanojamas nekilnojamojo turto objektas, arba nustato didesnę šio objekto vertę nei pastaroji valstybė.

45 Be to, iš Teisingumo Teismui pateiktos medžiagos matyti, kad, apskaičiuojant dovanojamo turto mokestį, pagal pagrindinėje byloje nagrinjamą nacionalinį reglamentavimą paprasčiausiai numatyta netaikyti viso tarifo neapmokestinamosios sumos, jeigu dovanojojas ir apdovanojasis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra dovanojamas turto objektas, neatsižvelgiant į galimą panašios neapmokestinamosios sumos suteikimą kitoje valstybėje narėje, kaip antai toje, kur nuolat gyvena dovanojojas ir apdovanojasis, arba į šio turto objekto vertės nustatymo būdą pastarojoje valstybėje narėje.

46 Antra, *Finanzamt* ir Vokietijos vyriausybė tvirtina, kad pagrindinėje byloje nagrinjamame nacionaliniame reglamentavime numatytas iš esmės vienodas paveldimo ir dovanojamo turto traktavimas siekiama užtikrinti, kad suinteresuoti asmenys neturėtų galimybės apeiti paveldimam turtui taikomą teisės nuostatą, pasitelkdami kelis lygiagrečius dovanojimo sandorius arba perleisdami visą tam tikro asmens turtą keliais per tam tikrą laiką paeiliui vykdomais dovanojimo sandoriais. Tuo visų pirma siekiama Paveldimo ir dovanojamo turto mokesčio įstatymo 14 straipsnio nuostatomis, kuriose iš esmės numatyta, kad dovanojimai tarp tėvų ir vaikų per dešimties metų laikotarpį paveldimo ir dovanojimo turto mokesčio taikymo tikslais turi būti sumuojami.

47 Todėl *Finanzamt* ir Vokietijos vyriausybė teigia, kad nors nagrinjamu atveju buvo padovanotas tik vienas nekilnojamojo turto objektas, aptariamame reglamentavime dovanojimui tarp ne rezidentų galiojančios neapmokestinamosios sumos nustatymo klausimu teisėtai remiamasi principu, kad dovanojoja savo gyvenamosios vietos valstybėje narėje arba kitose valstybėse dar turi turto, kurį tuo pačiu metu perleido V. Mattner arba kurį galėtų perleisti jai vėliau, neapmokestinant jo dovanojamo turto mokesčiu Vokietijoje. Jų nuomone, nėra nė vienos priežasties, kuri pateisintų būtų, kad valstybėje narėje, kaip antai Vokietijos Federacinė Respublika, kuri pasinaudoja apmokestinimo teise tik tam tikrą atskirą turto objektą atžvilgiu, taikytų visam turto perleidimui adaptuotą neapmokestinamąją sumą. Taigi ne ši valstybė narė, o ta, kurioje nuolat gyvena dovanojoja ir V. Mattner, taikydama neribotą apmokestinimą turėtų

atsižvelgti ? asmenin? pastarosios situacij?.

48 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismui pateiktos medžiagos nematyti, kad nagrin?jamu atveju V. Mattner per pastaruosius dešimt met? iki pagrindin?je byloje nagrin?jamo dovanojimo sandorio b?t? dovanojimo b?du iš to paties dovanotojo ?gijusi kit? turto objekt?, d?l ko ?statym? ap?jimo rizika d?l pirmesni? arba net lygiagre?i? dovanojimo sandori? tarp t? pa?i? šali? atrodo visiškai hipotetin? ir tod?l tokiu atveju, koks nagrin?jamas pagrindin?je byloje, negali pateisinti neapmokestinamosios sumos, taikomos apmokestinimo bazei, sumažinimo.

49 Be to, kalbant apie galimus v?lesnius dovanojimus, konstatuotina, kad nors valstyb? nar?, kurios teritorijoje yra dovanojimo sandorio dalyk? sudarantis nekilnojamojo turto objektas, turi teis? užtikrinti, kad paveld?jimui galiojan?ios apmokestinimo taisykl?s neb?t? apeinamos suskaidytais dovanojimais tarp t? pa?i? asmen?, nagrin?jamu atveju pabr?žta ?statym? ap?jimo rizika, kiek tai susij? su dovanojimo sandoriais tarp šioje valstyb?je nar?je nuolat negyvenan?i? asmen?, egzistuoja lygiai taip pat, kaip ir dovanojimo sandori?, kuriuose dalyvauja bent vienas rezidentas, atveju.

50 Šiuo klausimu pasteb?tina, kad Paveldimo ir dovanojamo turto mokes?io ?statymo 14 straipsnyje, skirtame užkirsti keli? tokiems suskaidytiems dovanojimams numatant, kad mok?tino mokes?io apskai?iavimo tikslais dovanojimai per pastaruosius dešimt met? sumuojami, dovanojimo sandori?, kuriuose dalyvauja rezidentas, atveju numatytas ne sumažintos neapmokestinamosios sumos taikymas, o tik tai, kad tokiems dovanojimams ?tvirtinta viso dydžio neapmokestinamoji suma apmokestinimo bazei, gautai susumavus atitinkam? dovanojimo sandori? vert?, taikoma tik vien? kart?.

51 Iš to išplaukia, kad sumažintos neapmokestinamosios sumos taikymas, kaip antai numatytas pagrindin?je byloje nagrin?jamame nacionaliniame reglamentavime, kai dovanojimo sandoris vykdomas tarp asmen?, neturin?i? nuolatin?s gyvenamosios vietos valstyb?je nar?je, kurios teritorijoje yra dovanojamas turto objektas, negali b?ti laikomas tinkama priemone šiuo reglamentavimu siekiamam tikslui ?gyvendinti.

52 Tre?ia, per teismo pos?d? Vokietijos vyriausyb? nurod? b?tinyb? išsaugoti Vokietijos mokes?i? sistemos vientisum?, šiuo klausimu tvirtindama, kad mokestin? naud? d?l visos nepamokestinamosios sumos taikymo dovanojimo apmokestinimo bazei logiška suteikti vien tiems apmokestinamiesiems asmenims, kurie turi neribot? mokestin? pareig? valstyb?je nar?je, kurios teritorijoje yra dovanojamas turto objektas, nes tokia tvarka, apimanti visame pasaulyje apmokestinamojo asmens gaut? pajam? apmokestinim?, apskritai yra mažiau palanki nei ribot? mokestin? pareig? toje pa?ioje valstyb?je turintiems apmokestinamiesiems asmenims taikoma tvarka.

53 Šiuo klausimu primintina, kad iš Teisingumo Teismo praktikos iš ties? išplaukia, jog b?tinyb? išsaugoti mokes?i? sistemos vientisum? gali pateisinti Sutartimi garantuojam? pagrindini? laisvi? ?gyvendinimo apribojim?. Vis d?lto tam, kad toks pateisinimas b?t? priimtas, reikia ?rodyti tiesiogin? ryš? tarp atitinkamos mokes?i? lengvatos ir jos kompensavimo konkre?iu apmokestinimu (žr. min?to Sprendimo *Manninen* 42 punkt? ir 2009 m. rugs?jo 17 d. Sprendimo *Glaxo Wellcome*, C?182/08, Rink. p. I?0000, 77 ir 78 punktus).

54 Nagrin?jamu atveju pakanka konstatuoti, kad mokestin? nauda, atsirandanti valstyb?je nar?je, kurios teritorijoje yra dovanojamas nekilnojamojo turto objektas, d?l visos neapmokestinamosios sumos taikymo apmokestinimo bazei, jeigu dovanojimo sandoryje dalyvauja bent vienas šios valstyb?s rezidentas, šioje valstyb?je n?ra kompensuojama jokių konkre?iu apmokestinimu dovanojamo turto mokes?iu.

55 Iš to išplaukia, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas reglamentavimas negali būti pateiktas būtinybe išsaugoti Vokietijos mokesčių sistemos vientisumą.

56 Todėl pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad EB 56 straipsnio ir EB 58 straipsnio nuostatos aiškinamos kaip draudžiančios tokį valstybės narės reglamentavimą, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį, kalbant apie dovanojamo turto mokesčio apskaičiavimą, numatyta, kad neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo bazės šios valstybės narės teritorijoje esančio nekilnojamojo turto objekto dovanojimo atveju, jeigu dovanojimo sandorio vykdymo momentu dovanotojas ir apdovanotasis turi nuolatinį gyvenamąjį vietą kitoje valstybėje narėje, yra mažesnė nei neapmokestinamoji suma, kuri būtų taikoma, jeigu bent vienas jų tuo pačiu metu būtų turėjęs nuolatinį gyvenamąjį vietą pirmoje valstybėje narėje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

57 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

EB 56 straipsnio ir EB 58 straipsnio nuostatos aiškinamos kaip draudžiančios tokį valstybės narės reglamentavimą, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį, kalbant apie dovanojamo turto mokesčio apskaičiavimą, numatyta, kad neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo bazės šios valstybės narės teritorijoje esančio nekilnojamojo turto objekto dovanojimo atveju, jeigu dovanojimo sandorio vykdymo momentu dovanotojas ir apdovanotasis turi nuolatinį gyvenamąjį vietą kitoje valstybėje narėje, yra mažesnė nei neapmokestinamoji suma, kuri būtų taikoma, jeigu bent vienas jų tuo pačiu metu būtų turėjęs nuolatinį gyvenamąjį vietą pirmoje valstybėje narėje.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.